

Книга Даниїла — номер двадцять сім

Ще одна таємна мрія

Jeff Pippenger

2023-12-22

Другий сон Навуходоносора означає "час кінця", коли два класи поклонників покликані прийти й дослідити "помноження знання", яке було розпечатане 1798 року. Тоді Даниїла також називають Валтасаром, таким чином визначаючи його як представника Божого народу завіту, бо зміна імені пророко означає завітні взаємини. Навуходоносор визнав, що в Даниїлі перебуває Святий Дух, і, спираючись на свій попередній досвід із Даниїлом, думав, що "жодна таємниця" не збентежить Даниїла, але таємниця цього сну таки стривожила Даниїла.

О Валтасаре, начальнику над волхвами, бо я знаю, що в тобі є дух святих богів, і жодна таємниця не бентежить тебе, розкажи мені видіння мого сну, який я бачив, і його тлумачення. Ось видіння моєї голови на моєму ложі: бачив я — і ось дерево посеред землі, а висота його була велика. Дерево росло й міцніло, і висота його сягала аж до неба, і його було видно до краю всієї землі. Листя його було гарне, а плоду на ньому багато, і була на ньому пожива для всіх: звірі польові знаходили під ним тінь, і птахи небесні мешкали на його гілках, і всяка плоть живилася ним. Бачив я у видіннях моєї голови на моєму ложі — і ось з неба зійшов сторож, святий. Він гукнув гучним голосом і так сказав: Зрубайте дерево і порубайте його гілки, струсніть його листя і розсіпте його плоди; нехай відійдуть звірі з-під нього, і птахи — з його гілок. Та все ж залиште в землі пень його коренів, із залізним та мідним обручем, у ніжній траві поля; і нехай він змочується росою небесною, і нехай його частка буде із звірами в траві земній. Нехай людське його серце зміниться, і нехай йому буде дане серце звіряче; і нехай над ним пройдуть сім часів. Це — за постановою сторожів, і вирок — за словом святих, щоб живі знали, що Всевишній панує в людському царстві, і дає його, кому хоче, і над ним ставить найнижчого з людей. Цей сон бачив я, цар Навуходоносор. А ти, о Валтасаре, оголоси його тлумачення, бо всі мудреці мого царства не можуть об'явити мені тлумачення; але ти можеш, бо дух святих богів у тобі. Тоді Даниїл, що ім'я йому Валтасар, був приголомшений на годину, і думки його тривожили його. Цар заговорив і сказав: Валтасаре, нехай не тривожить тебе сон чи його тлумачення. Валтасар відповів і сказав: Пане мій, нехай цей сон буде твоїм ненависникам, а його тлумачення — твоїм ворогам. Даниїл 4:9-19.

Даниїл «стривожений» сном і його тлумаченням, бо розуміє, як Навуходоносор міг би образитися через це тлумачення; але щойно Навуходоносор заохочує його висловитися, Даниїл подає Навуходоносору попередження про майбутній суд. Це попередження про майбутній суд є символом попередження першого ангела, який з'явився в час кінця — у 1798 році.

Тоді Даниїл, що ім'я йому Валтасар, заціпенів на якусь годину, і думки його тривожили. І цар промовив і сказав: Валтасаре, нехай не тривожить тебе сон чи його тлумачення. Валтасар відповів і сказав: Володарю мій, нехай цей сон буде тим, хто тебе ненавидить, а його тлумачення — твоїм ворогам. Даниїла 4:19.

Даниїл був «приголомшений протягом однієї години». «Година» — це один із п'яти випадків, коли слово «година» трапляється в книзі Даниїла, і більше ніде в Старому Завіті його немає. Тут воно означає період часу, протягом якого Даниїл, що представляє «мудрих», які розуміють зростання пізнання, готується виголосити попередження першого ангела, яке сповіщає про відкриття слідчого суду 22 жовтня 1844 року. Тлумачення сну Даниїлом включає не лише оголошення про прийдешній суд, але й заклик до Навуходоносора припинити грішити, що являє вічне Євангеліє першого ангела. «Година» пророко розміщувалася б у час кінця, у 1798 році, коли перший ангел увійшов в історію. Перший ангел увійшов в історію у 1798 році, по завершенні «семи часів» Божої кари проти північного царства, які почалися у 723 р. до н. е.

Бо це дні помсти, щоб справдилося все написане. А горе вагітним і тим, що годують грудьми, у ті дні! Бо буде велика скорбота в країні і гнів на цей народ. І падатимуть від вістря меча, і будуть відведені в полон до всіх народів; і Єрусалим буде топтаний поганями, доки не сповняться часи поган. Луки 21:22-24.

Навуходоносор мав жити з серцем звіра протягом періоду Божої помсти, що була наведена на північне царство Ізраїлю, бо Навуходоносор був царем півночі. Лука називає цей самий період «часами» («часами язичників»), у множині, коли він вказує на завершення попирання Єрусалима.

І поляжуть від леза меча, і будуть відведені в полон до всіх народів; а Єрусалим буде потоптаний язичниками, доки не сповняться часи язичників. Луки 21:24.

У книзі Одкровення часи, коли язичники топтали святиню та військо, просто визначено як тисяча двісті шістьдесят років, адже просто підкреслювався період папського переслідування.

А двір, що поза храмом, залиш і не міряй його; бо його дано язичникам; і місто святе вони топтатимуть сорок два місяці. І я дам владу двом моїм свідкам, і вони пророкуватимуть тисячу двісті шістьдесят днів, зодягнені у веретище. Об'явлення 11:2, 3.

Попереджувальне послання, дане Даниїлом Навуходоносору, є попередженням про майбутній суд. Прихід цього попереджувального послання символічно віднесено до 1798 року, коли з'явився перший ангел, щоб попередити про наближення слідчого суду. Передбачений суд над Навуходоносором відбувся при другому вживанні слова «година» в четвертому розділі.

Усе це спіткало царя Навуходоносора. Наприкінці дванадцяти місяців він ходив у палаці царства Вавилонського. І заговорив цар і сказав: Чи не цей великий Вавилон, який я збудував для царського дому силою моєї потуги і на честь моєї величності? Ще слово

було в устах царя, як пролунав голос із неба: О царю Навуходоносоре, тобі сказано: царство відійшло від тебе. І проженуть тебе від людей, і житло твоє буде серед польових звірів; змусять тебе їсти траву, як воли, і сім часів пройде над тобою, аж доки пізнаєш, що Всевишній панує в царстві людському і дає його, кому забажає. Тієї ж години це слово сповнилося над Навуходоносором: його було вигнано від людей, і він їв траву, як воли, і тіло його було вкрите росою небесною, аж поки його волосся не відросло, мов оліїні пера, а нігті — мов пташині кігті. Даниїла 4:28–33.

Суд, який було передречено, настав у ту саму «годину», коли Навуходоносор возгордився у своєму серці. Слідчий суд, який було передречено, настав, коли розпочалася «година» Божого слідчого суду.

«Година» Божого суду 22 жовтня 1844 року породила дві групи поклонників, які були представлені як «мудрі» і «нечестиві» у дванадцятому розділі книги Даниїла, і також як «мудрі» або «нерозумні» у притчі про десять дів, а також як ті, що були виправдані вірою у другому розділі книги Авакума, яких протиставлено тим, що виявили той самий характер, який мав Навуходоносор у «годину», коли прийшов його суд.

Ось, душа його, що загордилася, не є праведною в ньому; а праведний житиме своєю вірою. Авакума 2:4.

Два класи в кожній із трьох ліній виявилися, коли 22 жовтня 1844 року настала «година» його суду; саме це й представляє «година» суду Навуходоносора. 1798 рік став завершенням «першого» гніву «семи часів», коли папство перестало процвітати, бо йому було завдано смертельної рани.

І цар чинитиме за своєю волею; і він піднесеться та звеличиться над кожним богом, і говоритиме дивні речі проти Бога богів, і матиме успіх, аж поки не звершиться гнів, бо звершиться те, що визначено. Даниїла 11:36.

1844 рік був кінцем «останнього» обурення:

І сказав: Ось, я дам тобі знати, що буде в останній час гніву, бо кінець буде у визначений час. Даниїла 8:19.

Перше вживання слова «година» у четвертому розділі книги Даниїла означає 1798 рік; що було кінцем «першого» періоду Божого гніву «семи часів» проти північного царства Ізраїлю; приходом вістки першого ангела у час кінця; і закінченням «семи часів» Навуходоносора у «кінці днів».

Друге вживання слова «година» у четвертому розділі книги Даниїла означає 1844 рік; який став завершенням «останнього» гніву «семи часів» проти південного царства Юди. Це також було часом настання слідчого суду та особистого суду над Навуходоносором.

Перший розділ висвітлює історію трьохетапного процесу випробування та відзначає посилення вістки першого ангела 11 серпня 1840 року. Четвертий розділ відображає прихід вістки першого ангела у часі кінця, у 1798 році, і його слід накласти на перший розділ.

Четвертий розділ підкреслює вістку першого ангела та її застереження про наближення суду і відзначає 22 жовтня 1844 року та прихід вістки третього ангела.

Разом вони представляють початок не лише адвентизму, а й Сполучених Штатів. Розділи від першого до третього також розглядають історію наприкінці адвентизму, а також кінець Сполучених Штатів. П'ятий розділ і свідчення Валтасара також узгоджуються з тими першими трьома розділами.

Перший розділ, розглянутий у зв'язку з четвертим, представляє рух першого ангела й історію того часу, коли книгу Даниїла було розпечатано в час кінця, у 1798 році. Звістка, яку тоді було розпечатано, символізована видінням при річці Улай, яке означає зростання знання, вміщене в сьомому, восьмому й дев'ятому розділах книги Даниїла.

Третього року царювання царя Валтасара з'явилося видіння мені, самому мені, Даниїлові, після того, що з'явилося мені спочатку. І бачив я у видінні; і сталося, коли я бачив, що я був у Шушані, у палаці, що в провінції Елам; і бачив я у видінні, і я був біля річки Улай. Даниїла 8:1, 2.

Розділи від першого до третього, узгоджені з п'ятим розділом, представляють рух третього ангела та історію того часу, коли у 1989 році було знято печатку з книги Даниїла. Послання, яке тоді було розпечатано, символізоване видінням ріки Хіддекел, що представляє зростання знання, викладеного у десятому, одинадцятому та дванадцятому розділах.

І в двадцять четвертий день першого місяця, коли я був на березі великої ріки, яка зветься Хіддекел. Даниїл 10:4.

Ми продовжимо наш розгляд лінії Навуходоносора та Валтасара у наступній статті.

Потрібне значно глибше вивчення Слова Божого. Особливу увагу слід приділити книгам Даниїла та Об'явлення, як ніколи раніше в історії нашої праці. Можливо, нам слід менше говорити в деяких питаннях, що стосуються римської влади та папства, але ми повинні звертати увагу на те, що пророки й апостоли написали під натхненням Духа Божого. Святий Дух так упорядкував справи, як у даруванні пророцтва, так і в змальованих подіях, щоб навчити, що людський чинник має залишатися поза увагою, схований у Христі, а Господь Бог неба і Його закон мають бути звеличені.

Читайте книгу Даниїла. Згадайте, пункт за пунктом, історію царств, представлених там. Погляньте на державних мужів, ради, могутні війська і побачте, як Бог діяв, щоб упокорити гордість людей і покласти людську славу в прах. Лише Бог постає великим. У видінні пророка Він постає як Той, хто скидає одного могутнього правителя й ставить іншого. Він відкривається як монарх всесвіту, який має встановити Своє вічне царство — Стародавній днями, живий Бог, Джерело всієї мудрості, Владика теперішнього, Об'явитель майбутнього. Читайте й зрозумійте, якою бідною, кволою, недовговічною, схильною до помилок і винною є людина, коли підносить свою душу до марноти.

Святий Дух через Ісаю вказує нам на Бога, живого Бога, як на головний об'єкт уваги — на Бога, явленого у Христі. «Бо Дитя народилося нам, Сина дано нам; і влада буде на

Його рамені; і назвуть ім'я Йому: Дивний, Порадник, Бог Могутній, Вічний Отець, Князь Миру» [Ісаїя 9:6].

Світло, яке Даниїл отримав безпосередньо від Бога, було дане особливо для цих останніх днів. Видіння, які він бачив на берегах Улаю та Хіддекелу, великих рік Шінеару, тепер сповнюються, і всі передречені події незабаром збудуться.

"Зважте на обставини єврейського народу, коли були дані пророцтва Даниїла. Ізраїльтяни були в полоні, їхній храм було зруйновано, храмове служіння призупинено. Їхня релігія була зосереджена на церемоніях системи жертвоприношень. Вони зробили зовнішні форми найголовнішими, тоді як утратили дух істинного поклоніння. Їхні богослужіння були зіпсовані традиціями та практиками язичництва, і, виконуючи жертвені обряди, вони не дивилися далі тіні — до сутності. Вони не розпізнавали Христа, істинну жертву за гріхи людей. Господь діяв, щоб привести народ у полон і припинити служіння в храмі, аби зовнішні обряди не стали всім змістом їхньої релігії. Їхні принципи та практики мали бути очищені від язичництва. Ритуальне служіння припинилося, щоб відродилося служіння серця. Зовнішня слава була усунена, щоб було виявлено духовне." Manuscript Releases, том 16, 333, 334.